

Muisteluja liikennesuunnittelun seuran synnystä ja toiminnasta

*Matti Pursula, Teknillisen korkeakoulun liikennetekniikan apulaisprofessori ja
professori 1990–2011*

Liikennetekniikan oppituoli aloitti toimintansa Teknillisessä korkeakoulussa syksyllä 1966. Uudesta oppiaineesta tuli varsin pian suosittu ja sen opiskelijat olivat sekä aktiivisia että omasta alastaan kiinnostuneita. Tämä aktiivisuus sai yhden ilmenemismuodon Liikennesuunnittelun Seuran perustamisessa. Taustalla olivat käsitykseni mukaan erityisesti alalla myöhemminkin hyvin tunnetut toimijat Pekka Kettunen, Matti Lahdenranta ja Tapani Särkkä. Liikennetekniikan oppituoli, professori Sulevi Lyly ja apulaisprofessori Pekka Ryttilä, tukivat hanketta.

Jos seuran perustamisen lähtökohtana ehkä aluksi olikin muodostaa opiskelijajyhdistys, joka voisi saada avustusta Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnalta, Seura varsin pian kasvoi ulos pelkästä opiskelijayhteisöstä koko alan valtakunnalliseksi toimijaksi. Tässä kehityksessä apulaisprofessori Pekka Ryttilän rooli oli merkittävä. Ryttilästä tulikin Liikennesuunnittelun Seuran piirissä tärkeä vaikuttaja useaksi vuosikymmeneksi.

Seuran keskeisiä toimintamuotoja 1980-luvulle tultaessa olivat hyvin valmistellut ammatilliset ulkomaan opintomatkat ja ammatilliset keskustelutilaisuudet sekä Liikenne-lehden ja julkaiseminen. Vuosikymmenen vaihteessa Seura julkaisi myös muutamana vuonna Liikennesuunnittelun vuosikirjan. INSKOn kanssa yhdessä Seura järjesti vuonna 1984 menestyksekkäät Uuden liikennesuunnittelun neuvottelupäivät, joilla tämän kirjoittaja piti esitelmän yleistymisensä kynnyksellä olevien mikrotietokoneiden tarjoamista mahdollisuuksista liikennetekniikassa. Myöhemmin 1990-luvulla Seura teki meillä tunnetuksi ulkomaisia liikennesuunnittelun asiantuntijoita, kuten

professori Hermann Knoflacher (Kaupungin ja liikenteen harmonia) ja uusia suunnittelu- ja tutkimusmenetelmiä (Stated Preference -menetelmät, mm. L. G. Willumsen).

Seuran perustamisen aikoihin toimin itse liikennetekniikan laboratorioinsinöörinä ja kosketukseni opiskelijoihin oli varsinaisia opettajia vähäisempää. Olin kuitenkin jonkin verran mukana Seuran toiminnassa ja yhden kauden myös Seuran hallituksen jäsenenä 1970- ja 1980-lukujen taitteessa. Ilmeisesti sitä kautta sain vastuulleni vuoden 1980 Liikennesuunnittelun vuosikirjan toimittamisen, opettavainen kokemus sekin. Myöhemmin toimin pitkäaikaisena Seuran tilintarkastajana.

Liikenne-lehdestä tuli minulle varsin tärkeä kotimainen julkaisukanava. Erilaisia artikkeleita ja katsauksia on vuosien saatossa kertynyt kymmenkunta ja niiden lisäksi pari Seuran tilaisuuksissa pidettyä esitelmää. Toinen esitelmistä oli edellä mainituilla uuden liikennesuunnittelun neuvottelupäivillä vuonna 1984 ja toinen Seuran vuonna 1990 järjestämässä Stated Preference -konferenssissa, jossa Jaakko Tuominen esitteli tekemääme tutkimusta SP-menetelmien käytöstä paikallisliikenteen palvelutasotutkimuksessa.

Kun Seura varsin pian perustamisensa jälkeen siirtyi valtakunnallisille foorumeille ja sai myöhemmin myös uusia taustayhteisöjä, se samalla vähitellen etääntyi otaniemeläisiltä opiskelijajuuriltaan. Niinpä TKK:n liikennetekniikan opiskelijat perustivatkin vuonna 1994 uuden ammattiainekerhon nimeltään Linkki, joka juhli tänä vuonna jo kolmeakymmentä toimintavuottaan. Liikennetekniikan opiskelijoissa on siis edelleen vahvaa kiinnostusta omaan opiskelualaan ja yhteistyöhön sekä yliopiston sisällä että sen ulkopuolella.

Toivotan mitä parhainta menetystä Liikennesuunnittelun Seuralle tuleville vuosikymmenille! Laaja-alaiselle yhteistyölle ja uusille ajatuksille on nykyään kysyntää vähintään yhtä paljon kuin Seuran perustamisen aikoihin.